

Lecția 12

12.1 AMERICA DE SUD

Marele continent al Americii de Sud e locuit de o populație de origine latină și de religie romano-catolică, dar un catolicism apropiat de păgânism datorită superstițiilor ce le practică, de aceea această parte a lumii e un câmp potrivit pentru evanghelizare și bapțiștii s-au simțit îndatorați să ducă lumina Evangheliei pe aceste meleaguri. Lucrarea de evanghelizare în America de Sud a început cu avânt mai ales după primul război mondial și această lucrare a fost făcută nu atât de mult de misionarii străini, ci de locuitorii autohtoni plini de râvnă pentru Evanghelie, care au simțit nevoia să împartășească conașionalilor lor Evanghelia, ca cel mai scump tezaur pentru ei.

12.1.1 Brazilia

Brazilia este cea mai mare țară din America de Sud având 158 de milioane de locuitori. În ea se găsesc multe etnii: portughezi, africani, europeni, mulatrii metisi și grupe mici de indieni. Religia predominantă este cea catolică, dar un catolicism amestecat cu spiritism și alte elemente păgâne. Protestanții evanghelici s-au integrat rapid, numărul lor a crescut și au un rol conducător printre protestanți.

Lucrarea misionară bapțiștă a avut mare efect în Brazilia. Începutul acestei misiuni e socotit anul 1859, când misionarul T.J. Bowen a cerut Bordului de Misiune al Convenției Bapțiște de Sud să fie mutat din câmpul misionar Yourba-Africa de Vest, în Brazilia. Această cerere a motivat-o cu sănătatea sa șubredă, crezând că în Brazilia îi va fi mai bine, iar strădaniile lui misionare nu merg dincolo de 1861. Totuși o comunitate bapțiștă așezată în Santa Barbara din provincia San Paolo a cerut Convenției să facă din provincia San Paolo un câmp misionar, această comunitate bapțiștă era formată din coloniști americani care s-au mutat aici. Cererea lor a primit răspuns numai în 1880, când Convenția Bapțișta de Sud a trimis aici pe soții W.B. Bagby, care au lucrat împreună cu E.E. Quillin, păstorul bisericii din Santa Barbara. În 1882 a sosit aici familia lui Z.C. Taylor din Texas. Misionarii, studiind terenul, au decis ca Z.C. Taylor să se mute la Bahia, un oraș așezat pe coasta oceanului, la o depărtare de 700 mile nord-est de San Paolo. Bahia era al doilea oraș ca mărime din Brazilia și alegerea lui a fost din motive strategice. Lucrarea, la început a fost prigonită de catolici, dar într-un an sau doi, oamenii au devenit mai prietenoși, așa că în Bahia, în 1882, s-a format prima biserică bapțiștă de brazilieni. Unul dintre primii convertiți din această biserică a fost Ioan Bapțiștul, care a devenit un lucrător și un misionar. Bagby a organizat biserica la Rio de Janeiro în 1884 cu 4 membrii, care însă a crescut repede. Bagby și Taylor au urmat strategia de a forma biserici în centrele mari și de a pregăti lucrători băștinași, Rio a devenit centru pentru lucrarea bapțiștă din Brazilia de Sud, în timp ce pentru Nord s-a dezvoltat centrul la Salvador. Au venit aici și alți misionari ca Solomon L. Ginbourg și Erick Nelson, care au deschis câmp misionar în valea Amazonului, formând aici prima biserică în 1897. **L. Ginbourg a scris o carte în care a expus călătoriile lui misionare și experiențele fascinante ce le-a făcut în aceste călătorii, cartea s-a intitulat "Călătoriile evreului pelerin în Brazilia".**

Bisericile din Brazilia s-au dezvoltat repede în fiecare decadă și-au dublat membrii, așa că în 1900 Brazilia era cel mai fertil câmp misionar al Convenției Bapțiște de Sud. Aici existau la acea dată 1922 de membrii cu 27 biserici și în anul acela au fost 431 de noi convertiți.

Aici lucrau 18 misionari ajutați de 19 predicatori brazilieni din care 7 erau ordinați. În 1890 guvernul Brazilian a dat o nouă constituție prin care s-a asigurat libertatea religioasă pentru toate religiile, totuși bapțiștii au continuat să aibe greutăți din partea locuitorilor catolici, misionarii fiind molestați. În 1892 câteva stațiuni misionare s-au unit în convenție și s-a organizat o editură la Bahia, în care s-au tipărit Scriptura și diferite tratate. Doi ani mai târziu bisericele din sud s-au întâlnit la Rio și au format prima Asociație Bapțiștă din țară. În 1950 existau în Brazilia 1.000 de biserici cu 145.000 de membrii. În Rio de Janeiro existau la acea dată 66 biserici cu 20.000 membrii, astăzi sunt în Brazilia peste un milion de credincioși bapțiști cu 6.600 biserici și susțin misionari în Spania, România etc.

Soția lui Bagby a fost și ea misionară și a lucrat 61 de ani până la moartea ei în 1942. A fost misionara cu cea mai lungă slujire în Convenția de Sud, iar 5 din copii lui Bagby au devenit misionari.

În 1890, brazilianul F.F. Soren care și-a făcut educația teologică în S.U.A, a venit în patria lui și a devenit păstor al unei biserici din Rio de Janeiro. În același an, Ana Bagby a organizat o școală pentru fete în care s-au înrolat peste 500 de studenți, școală care s-a transformat în Colegiul "Ana Bagby", din San Paolo. În 23 iunie 1907 s-a organizat Convenția Braziliană Baptistă din Bahia cu propria ei societate misionară, care s-a stabilit la Rio de Janeiro și astfel brazilienii au început lucrări misionare în Chile și Portugalia.

Astăzi Societatea Misionară Braziliană întreține 450 de misionari în diverse țări din America de Sud, Africa, Canada, Europa.

Bapțiștii au înființat școli începând de la grădinițe până la licee. În anul 1902 au înființat un Seminar la Recife pentru Nordul Braziliei, altul la Rio de Janeiro pentru Sudul Braziliei. Mai târziu s-au deschis și alte școli teologice. Bapțiștii din Brazilia tipăresc o mare cantitate de literatură religioasă, chiar și Bibliei, au și post de radio și de televiziune, cantine pentru copii abandonati, spitale și numeroase clinici.

Bapțiștii din Brazilia ca și cei din Rusia și România sunt împotriva alcoolului, fumatului, dansului, etc, ei caută să mențină un înalt standard moral și practică excluderea din biserici.

Astăzi în Brazilia sunt 1.176.098 de credincioși bapțiști și 6416 biserici.

12.1.2 Argentina

Fondatorul lucrării baptiste din Argentina a fost Paul Besson (1848-1932), el s-a născut în Elveția, a fost ordonat ca păstor în Biserica reformată, dar studiind doctrinele baptiste le-a acceptat și a devenit misionar baptist. El a lucrat în Elveția și în Franța. Emigranții francezi din Argentina l-au chemat să le fie păstor în anul 1881. El a lucrat în colonia ce se numea "Speranța" din provincia Santa Fee.

În anul 1882 un grup de protestanți l-au invitat la Buenos Aires, aici a închiriat săli unde a predicat în franceză și spaniolă. În anul 1883 a ținut primul botez în râul Rio de la Plata. A stabilit relații cu persoane publice, a devenit un învingător al luptei pentru drepturile religioase. Cu proprii lui bani a ridicat o capelă pentru biserica lui și a tradus Noul Testament în spaniolă.

În anul 1878 au venit în Argentina câteva grupe de germani, mulți din regiunea Volga-Rusia și erau bapțiști. Au început să predice Evanghelia la conaționali lor și astfel s-au format câteva biserici de limbă germană. Acestea s-au unit într-o Convenție a lor, care exista și astăzi; în serviciile divine vorbesc tot limba germană. După anul 1917, în urma revoluției din Rusia au venit și mulți ruși bapțiști și ei s-au identificat cu bapțiștii argentinieni.

Convenția Baptistă de Sud s-a implicat în misiunea de aici, primul misionar al ei Sidney M. Sowell a sosit în anul 1903, a lucrat în Buenos Aires, a fost urmat de alți misionari care au organizat biserici în orașele Cordoba, Menduza, Parana, etc, Paul Besson a cooperat cu ei. În anul 1908 în Rosario s-a format Convenția Baptistă din Argentina. Un conducător al Convenției a fost Juan Varetto care era un mare predicator. Convenția a făcut o Casă de Editură, a tipărit revista "Expozitorul Baptist". Bapțiștii din Argentina s-au implicat și în misiunea externă în Paraguay, Peru, Spania. După anul 1945 s-au implicat în lucrarea din Argentina multe Convenții Baptiste din S.U.A.

În Buenos Aires există Seminarul Internațional Baptist cu înalt grad academic, sunt și alte instituții de educație biblică în diferite părți ale țării. În Buenos Aires este cea mai mare biserică cu 1500 de membri. Biserica are 54 de diaconi responsabili cu pastorală, 9 păstori, biserica sponsorizează clinica medicală, magazin de alimente și îmbrăcăminte și cantina pentru săraci.

Uniunea Baptistă din Argentina are un rol important în Alianța Mondială Baptistă, de aceea Congresul din anul 1995 s-a ținut la Buenos Aires. În Argentina, în prezent sunt 61812 credincioși bapțiști și 506 biserici.

12.1.3 Paraguay

Paraguay a devenit independent în anul 1811, ea fiind înainte colonie spaniolă, populația este formată din metisi, spanioli și gurani, religia dominantă este catolică cu o minoritate protestantă în creștere. Cel mai numeros grup protestant sunt menoniții germani, care au emigrat aici din Rusia în anul 1920, ei au câștigat aderenți și dintre băștinași.

Bapțiștii din Argentina s-au implicat în misiune aici în anul 1919. Convenția Baptistă din Argentina l-a trimis pe Maximino Fernandez și soția la Ansuncion unde au înființat prima biserică baptistă în 1920. În anul 1956 bapțiștii din Paraguay s-au organizat în propria lor Convenție. În anul 1956 și-au organizat Institutul Teologic, o librărie și un centru de radio. În anul 1953 au deschis un spital în Asuncion, primul spital baptist din America de Sud, pe lângă el funcționează și o școală de surori medicale.

În anul 1930 bapțiștii slavi care au emigrat în Paraguay au format Asociația Creștinilor Evanghelici Bapțiști Slavi, în care au cuprins bisericile lor. În anul 1956, slavii ucrainieni s-au separat și au format asociația bisericilor lor.

În Paraguay lucrează și trei misionari brazilieni. Numărul credincioșilor este de 7210 și 98 de biserici.

12.1.4 Uruguay

Uruguay este o republică mică între Brazilia și Argentina, populația este predominant europeană de religie catolică, dar foarte multă populație este indiferentă din punct de vedere religios și un mare segment din ea sunt liber cugetători și atei, acesta este un fapt neobișnuit pentru locuitorii din America de Sud.

Lucrarea baptistă merge încet și sunt o mică minoritate printre evanghelici. Paul Besson cel ce a misionat în Elveția apoi în Argentina, în secolul al XIX-lea, pe când lucra în Argentina a predicat și în Montevideo și a stabilit contacte cu oamenii din Uruguay, dar nu a reușit să organizeze biserica. În anul 1911, Convenția Baptistă de Sud a trimis pe misionarii James și Helen Quarles la Montevideo și ei au organizat prima biserică acolo cu câțiva membri, lucrarea însă a fost slabă, biserica nu a avut proprietate până în 1942. În anul 1944 erau în Uruguay, 186 de bapțiști.

În anul 1934 s-a înființat Asociația Bisericilor Baptiste compusă din 6 biserici. În anul 1954, 5 misionari au fondat Misiunea Baptistă din Uruguay. În anul 1965 numărul misionarilor s-a ridicat la 20. În anul 1940 în Montevideo au deschis un Seminar Teologic. În anul 1990 Convenția Baptistă de Sud a cumpărat o fermă care să slujească ca model de lucru în agricultură

În lucrarea din Uruguay s-au implicat: Misiunea din Brazilia și Părtășia Biblică Baptistă. În prezent sunt 4319 bapțiști și 64 de biserici.

12.1.5 Bolivia

Bolivia a devenit Stat independent în anul 1825, jumătate din populația ei aparține de triburile indiene Quechua și Aymara, în rest sunt metisi și europeni, 90% din populație este catolică, dintre protestanți cei mai mulți sunt adventiști. Bapțiștii canadieni au trimis o familie de misionari în anul 1898 la Oruro, pe Archibald Reekie. El a venit să boteze un scoțian, soția lui era boliviană, ea a fost prima care a îmbrăcat credința baptistă în anul 1902 în Bolivia.

În anul 1923 Misiunea Baptistă a pornit o școală la Oruro de grad elementar care astăzi este liceu. Primele biserici au fost construite în anul 1924 la La Paz și Cochabamba, iar în anul 1936 s-a organizat Uniunea Baptistă din Bolivia având 345 de membrii, s-a înființat și o școală biblică la Cochabamba, care mai târziu a fost transformată în Seminar Teologic, în anul 1941 s-au emis și evanghelizări prin radio.

În anul 1949 o gloată de indieni din Melcamaya au fost incitați de preot și au atacat un autocar cu bapțiști omorând 8 dintre ei printre care a fost și președintele Uniunii Baptiste din Bolivia și un tânăr misionar cu mari perspective. Atacul acesta a provocat o mai mare creștere a bisericii și guvernul a

aprobat deschiderea unui post de radio de către bapțiști la La Paz. Aici lucrarea a fost deosebit de rodnică, în anul 1950 erau 750 de membrii, dar astăzi sunt 12000 de membri.

În anul 1946 a venit aici la Santa Cruz, aflată în partea de răsărit, o misiune baptistă din Brazilia. În acest oraș misiunea a înființat Seminarul Teologic Baptist pentru partea de răsărit a Boliviei. În anul 1979 au venit și misionari din Convenția Baptistă de Sud și alte Misiuni din S.U.A. și-au arătat interesul pentru lucrarea din Bolivia. Astăzi sunt în Bolivia circa 17102 de credincioși bapțiști și 149 de biserici.

12.1.6 Chile

Chile și-a dobândit independența față de Spania în anul 1819, majoritatea populației este formată din metisi și europeni și o minoritate indiană. Din punct de vedere religios majoritatea populației este catolică și 10% sunt protestanți.

Bapțiștii au pătruns aici în anul 1884 când Oscar Von Barchiwitz-păstor baptist din Germania la cererea guvernului din Chile a recrutat coloniști din Germania. Unii dintre acești coloniști erau bapțiști. Tot în același timp Filip Mayer a condus printre coloniștii germani o lucrare de trezire, iar în anul 1892 s-a organizat la Contulmo prima Biserică Baptistă de limbă germană. După aceea s-au format biserici baptiste în El Salto și Victoria, trezirea s-a extins și la chilienii care vorbeau spaniola.

În anul 1897 a venit Henry Weis, un menonit și a ajutat lucrarea germană între chilieni. În anul 1888 a venit în Chile, William McDonald (1852-1939) misionar baptist din Scoția. În anul 1908 s-a înființat Uniunea Evanghelică Baptistă. În timpul acela în Chile erau 500 de credincioși bapțiști. Uniunea l-a ales pe McDonald ca și conducător, el era un conducător aspru ca un episcop, dar a lucrat mult, a călătorit mult și a recrutat lucrători care să răspândească Evanghelia. A organizat un Seminar Teologic dar de scurtă durată. A editat și revista "Voza Bautista", a primit și ajutor din partea Convenției Baptiste de Sud, care a trimis misionari în anul 1917. În anul 1917, Uniunea avea 18 biserici și 1250 de membrii.

În anul 1922 s-a înființat Colegiul Baptist și Academia Baptistă din Temuco. Aici s-a organizat și un orfelinat pentru fete. În anul 1939 s-a înființat și Seminarul Teologic Baptist din Santiago. În anul 1948 s-a adăugat la acest Seminar și o secție de educație pentru fete.

După anul 1970, Convenția Baptistă din Brazilia a trimis aici un număr de misionari. În anul 1953 s-a înființat Institutul Biblic Chilian din Santiago. În prezent în Chile sunt 32323 de credincioși bapțiști și 272 de biserici.

12.1.7 Columbia

Columbia, a fost o colonie spaniolă până în anul 1819, când și-a dobândit independența, 95% din populație este catolică, misiunile protestante abia în 1920 au putut intra să lucreze aici din cauza religiei catolice.

Bapțiștii au apărut aici în anul 1845 când un căpitan de marină, Filip Livingston (1814-1891), a început să lucreze cu Evanghelia printre foștii sclavi care vorbeau limba engleză de pe insulele San Andres și Providența care erau posesiuni columbiene. În anul 1852 el a înființat prima Biserică Baptistă, a fondat și o dinastie de păstori care au înființat biserici. În anul 1916 s-a înființat prima Biserică din Cienogo, iar în 1919 s-a înființat Biserica din Barranquilla. În anul 1914 au venit aici misionarii Convenției Baptiste de Sud, care au înființat biserici și le-au construit în centrele mari ca: Bogota, Cartagena, Cali, Medellin. În anul 1949 s-a înființat Convenția Baptistă Columbiano-Venezueleană. În anul 1993, Convenția a raportat că are 110 biserici organizate și 400 de puncte misionare. În anul 1949 s-a înființat o clinică baptistă pentru săraci, în anul 1953 s-a deschis Seminarul Teologic Internațional din Cali, în care au studiat studenți din 17 țări.

În anul 1970 s-a organizat la Cali un post de televiziune cu programe de evanghelizare pentru vorbitorii de limba spaniolă din America Latină. Astăzi sunt în Columbia 12000 de credincioși bapțiști și 129 de

biserici.

12.1.8 Ecuador

Ecuador se găsește între Columbia și Peru, străbătând munții Anzi, populația este metise și indiană, religia dominantă este cea catolică cu o minoritate protestantă în creștere. Convenția Baptistă de Sud a trimis aici în anul 1950 o familie de misionari, ei au început lucrarea în orașul Quito care este capitala. În anul 1952 a fost organizată aici Biserica Baptistă Centrală, în anul 1953 misiunea a patruns și în Guayaquil, care a devenit centru conducător al Convenției Baptiste de Sud. În anul 1972 a fost organizată Convenția Baptistă din Ecuador. În Quito s-a organizat un Institut Teologic și un centru de televiziune prin care s-a transmis programe religioase chiar și în limba română.

Bapțiștii au organizat și centre sanitare, centre de educație literară, centre agricole și de tehnică, ei s-au implicat și în viața social-economică. Au venit aici mai multe societăți misionare din S.U.A care au sponsorizat aceste lucrări. În Ecuador sunt astăzi 10397 credincioși bapțiști și 149 biserici.

12.1.9 Guyana

Așezată între Venezuela și Suriname, și-a dobândit independența de sub protecție britanică în anul 1966. Este singura țară din America de Sud cu populație de limbă engleză. Din punct de vedere religios aici găsim: hinduși, musulmani, catolici și protestanți, populația este majoritatea de culoare.

Primul care a adus credința Baptistă aici a fost Lough Fock, membru în Biserica Baptistă din Conton - China, el a fost pregătit de Convenția Baptistă de Sud, a venit aici în anul 1861 stabilindu-se la Georgetown. În anul 1878, el avea o biserică de 156 de membri.

Pentru că în Guyana exista o mare masă de oameni de culoare, s-a implicat în lucrare și Convenția Națională Baptistă a Negrilor din U.S.A. În urma lucrării lor s-au organizat 2 biserici în Georgetown. În anul 1936 s-a implicat aici și Convenția Națională Baptistă. Prin anul 1970 a venit aici misiunea de culoare "Lott Carrey" ea l-a susținut pe dr. Carlyle Miller de origine din Guyana care a fost și pastor și medic, ei l-au ajutat și în pastorație și în activitatea medicală.

S-au implicat în misiune Asociația Bapțiștilor de Ziua a Șaptea, ei l-au trimis pe T.L.M. Spencer ca misionar, de origine din Bardos, această asociație a editat și o revistă "Vestitorul Evangheliei". În Guyana sunt astăzi 2049 credincioși bapțiști și 26 de biserici.

12.1.10 Peru

Populația din Peru este formată din triburile Quechua, Aymara și metisi plus rămășițele de europeni, ca religie domină catolicismul și o minoritate protestantă în creștere.

Bapțiștii au intrat în Peru mai târziu, înainte de al doilea război mondial, patru misiuni baptiste au intrat în Peru și și-au împărțit câmpul de lucru, unul în sud, al doilea în partea de nord și încă două pe Valea Amazonului.

Primul misionar baptist care a venit aici a fost irlandezul G.C.Oehring, el a venit aici în anul 1927 și s-a așezat la Urubamba, trimis de Societatea Misionară Baptistă Irlandeză.

În anul 1950, Convenția Baptistă de Sud a trimis pe misionarul Marrion D. Oates și soția lui. În anul 1951, ei au organizat o Biserică Baptistă în Miraflores, un cartier din Lima. În anul 1952 s-a format biserică în centrul orașului Lima și s-a continuat cu formarea de biserici în Trujillo în anul 1956. În anul 1966 s-a organizat Convenția Baptistă din Peru, în 1972, 10 biserici cu 1700 de membri, iar Convenția Baptistă a stabilit puncte de lucru în 12 departamente ale țării. Convenția Baptistă de Sud a început lucrarea în orașele mari, iar mai târziu a intrat și în localitățile din munți. Convenția Baptistă de Sud a organizat și un centru de radio în Trujillo, în anul 1959 a format Seminarul Teologic din Lima, au creat 5 clinici medicale în care au lucrat echipe de medici voluntari din S. U.A.

Aici au lucrat multe misiuni baptiste: trei din America de Sud, două din Brazilia și una din Argentina pe lângă cele 11 din U.S.A.

Bapțiștii au primit un oarecare statut când Carlos Garcia - pastor baptist a fost ales ca vicepreședinte al țării.

În Peru sunt astăzi 42208 credincioși bapțiști și 716 biserici.

12.1.11 Venezuela

Venezuela a devenit independentă în anul 1830, locuitorii ei sunt metisi, europeni, negrii și indieni, limba oficială este spaniola și religia dominantă este catolică cu o minoritate protestantă în creștere.

Bapțiștii au intrat pentru prima dată aici în anul 1924 prin O.R. Covault, pastor baptist în Ohio S.U.A., acesta a venit ca misionar independent cu familia și a început să lucreze în localitățile El Callao, în statul Bolivar și regiunea Guayana și a format într-un an o biserică compusă din negrii care vorbeau engleza, ei erau emigranți din insulele Caraibe. De la acești negri Evanghelia s-a extins și la oamenii care vorbeau spaniola. Lucrarea s-a extins și în Ciudad Guyana. În anul 1940 a ajuns în delta râului Orinoco, teren în care locuiau metisi. În anul 1950, Misiunea a pătruns în Barrancas, din regiunea Monagos, ajuns să lucreze între locuitorii din tribul Warao. Aici s-a format prima biserică în anul 1964.

În prezent în această regiune sunt 25 de biserici, o librărie, un liceu, școală elementară, un Institut Biblic.

În anul 1945 s-a implicat în Venezuela și Convenția Baptistă de Sud prin Julio Moros, care a slujit în Caracas - capitala țării. În anul 1946 s-a format Biserica Centrală din Caracas. În prezent Convenția Baptistă de Sud are 71 de misionari în Venezuela. În anul 1951 s-a înființat Convenția Baptistă din Venezuela, care a început să publice revista lunară "Luminar Bautista". În anul 1970 s-a înființat Seminarul de la Los Teques.

Astăzi în Venezuela sunt 6 institute biblice. Din anul 1991, bapțiștii din Venezuela au dezvoltat un program medical, au clinică în Caracas, au venit voluntari din S.U.A. care ajută la programul de sănătate din clinicile evanghelice. Lucrarea s-a dezvoltat mult, astăzi sunt în Venezuela circa 21346 de credincioși bapțiști și 208 biserici.

12.2 Alianța Mondială Baptistă

Alianța Mondială Baptistă este unirea voluntară a Uniunilor Bisericilor Baptiste din toate țările lumii, cu scopul de a exprima părtășia frățească și legăturile de credință dintre bisericile baptiste din lume. Alianța exprimă părtășie frățească prin canalizarea de ajutoare materiale din bisericile mai bogate către Uniunile Baptiste care trec prin diferite crize provocate de dezastrele naturale, inundații, cutremure și chiar războaie. Este sugestiv în privința aceasta ajutoarele materiale pe care Alianța le-a îndrumat spre Germania imediat după încheierea războiului din anul 1945: 2500000 tone - produse alimentare, 3700000 tone obiecte de îmbrăcăminte. Au fost date ajutoare și altor țări devastate de război. Alianța a contribuit cu bani la reconstrucția bisericilor distruse de război, a reconstruit editura de la Kassel. S-au împărțit medicamente și alte bunuri celor nevoiași, etc. Cu ocazia cutremurului din România din 1977, Alianța a colectat 50000 de dolari S.U.A. pe care i-a depus într-o bancă din Elveția, banii au fost colectați pentru reparația clădirii Seminarului care a fost grav avariat de cutremur. În anul 1985 s-a aprobat de către autorități reparația clădirii, banii au fost donați Uniunii Baptiste din România și cu acești bani s-a refăcut clădirea.

Un alt scop permanent al Alianței este să apere libertățile religioase în lume pentru toate religiile, dar se preocupă în mod special pentru apărarea libertăților religioase a credincioșilor și a bisericilor baptiste din lume.

Alianța a fost înființată la Londra în anul 1905, între 11-19 iulie 1905, s-a ținut primul Congres al Alianței. La acest Congres s-au stabilit și s-au ales forurile de conducere ale Alianței, forul suprem fiind Congresul care se va întruni din cinci în cinci ani. Congresul se compune din delegații Uniunilor Baptiste, membre în Alianță și participante la Congres. El alege Comitetul Executiv, care se compune din: președinte, vice-președinți, secretar general, secretar general-adjunct, casier și responsabilii cu

Organizația Tineretului și Organizația Femeilor.

Congresul acesta a fost condus de Alexander Maclaren, un mare predicator baptist din Anglia, care avea vârsta de 79 de ani. La Congres au participat 750 de delegați ai Uniunilor Baptiste din afara insulelor britanice, ei reprezentau Uniuni din 23 de țări și 2500 de delegați din bisericile din Anglia.

Primul președinte al Alianței a fost ales John Cliford, care era un mare predicator concurând cu C. H. Spurgeon. Au fost aleși și doi secretari generali: I.H. Shakespeare pentru Anglia și I.N. Prestridge pentru S.U.A. Predica de bază la Congres a ținut-o Augustus H. Strong, unul din cei mai mari teologi din secolul trecut, el era președintele Seminarului Teologic Baptist din Rochester. Sediul Alianței a fost stabilit la Londra în "Casa Baptistă", unde era și sediul Uniunii Baptiste din Anglia. Aici a funcționat Alianța până în anul 1941, când din cauza războiului s-a mutat în S.U.A., iar în Londra a secretariatul pentru secretarul-adjunct, care se ocupa cu Bisericile din Europa. Pentru mulți ani practica a fost ca secretarul general să fie englez iar secretarul general adjunct să fie american, dar după stabilirea sediului în S.U.A. lucrurile s-au inversat.

Între anii 1905-1925, secretar general a fost I.H. Shakespeare, care era englez, el fiind personalitatea conducătoare a Alianței în acel timp, după el a urmat James H. Rushbroke, care a fost general între anii 1928-1939 și el a fost tot englez. James Rushbroke a rămas în istoria bapțiștilor din România, prin nenumăratele intervenții ce le-a făcut la Ministerul Cultelor în perioada interbelică pentru ușurarea situației bisericilor noastre, pentru că acest minister emitea diferite decizii prin care căuta să îngreiească activitatea bisericilor și multe din ele le închideau autoritățile, pentru că nu îndeplineau condițiile de funcționare emise de minister, și după fiecare decizie Rushbroke venea în România și intervenea pe lângă autorități și de fiecare dată reușea să ne ușureze situația, mai ales că de multe ori era recomandat de regele Angliei, regelui României, iar când ministrul Cultelor primea ordinul de la rege să fie primit trimisul regelui Angliei, se înclinau în fața lui.

La Congresul ce s-a ținut între 22-28 iulie 1939 la Atlanta, a fost ales secretar general dr. Walter C. Lewis-american, dar pe timpul mandatului a devenit rezident în Anglia. El a coordonat și îndrumat ajutoarele economice de care au avut nevoie bisericile baptiste din țările devastate de război în anul 1945 și a ajutat la reșezarea a peste 90.000 de persoane, care au fost dislocate din cauza războiului. În această lucrare umanitară a fost ajutat de avocatul baptist George Crișan din Arad, care în anul 1946 a reușit să se refugieze în Franța, în România era urmărit, pentru că la alegerile din anul 1946 a candidat ca deputat de Arad pe listele Partidului National Țărănesc. W. Lewis a fost un an și profesor de Noul Testament la Seminarul Teologic din București, deci cunoștea bine lucrarea baptistă din Europa. La Congresul Alianței ce s-a ținut la Copenhaga în anul 1947 a consimțit să îndeplinească funcția de secretar general încă un an. El a fost urmat în această slujire de Arnold T. Ohrn din Norvegia, iar secretariatul Alianței s-a stabilit la Washington D.C.

La Congresul ce s-a ținut în Rio de Janeiro din Brazilia între 26 iunie-3 iulie 1960 a fost ales secretar general al Alianței D. Iosef Nordenhaug din Norvegia, el a fost președintele Seminarului Teologic Baptist din Rushlikon între 1950-1960, de fapt el a fost organizatorul acestei școli, în această calitate a vizitat și România în 1968, însoțindu-l pe William Tolbert, care era președintele Alianței. Din anul 1970 până în anul 1980, secretar general al Alianței a fost Robert S. Denny. În aceasta funcție și el a vizitat România prin anul 1973. În 1980 în funcția de secretar general a fost ales Gerhard Oaas, care din anul 1967 a funcționat ca secretar general al Uniunii Baptiste din Germania, iar în anul 1976 a fost ales și secretar general adjunct al Alianței, în această calitate a vizitat de multe ori România, intervenind pentru problemele bapțiștilor la Departamentul Cultelor, a participat la Congresul Cultului nostru din anul 1977. De asemenea ne-a vizitat și în calitate de secretar general al Alianței, ultima lui vizită în România a fost în vara anului 1987, pentru că în anul 1988 a murit într-un accident de mașină. Prin plecarea lui în veșnicie, Alianța a pierdut un vrednic slujitor și în special noi cei din România, pentru că el ne cunoștea problemele și oamenii și era cunoscut și respectat de autoritățile romane.

După Gerhard Oaas la secretariatul Alianței a fost ales Denton Lodz, care din anul 1980 era secretar

general adjunct, înainte a fost profesor la Seminarul Teologic Baptist din Rushlikon și reprezentantul Convenției Baptiste de Nord pentru țările din sud-estul Europei și în această calitate ne-a vizitat de multe ori țara și ne-a ajutat din partea acestei Convenții, mai ales cu medicamente, a predicat în multe biserici din România. El este și în prezent secretar general al Alianței și după revoluție ne-a vizitat cu o grupă de lideri bapțiști din S.U.A.

Analizând bogata activitate a Alianței Mondiale Baptiste, precum și problemele în care ea s-a implicat, ne dăm seama ce rol important îl are în susținerea evanghelizării în lume și a libertăților religioase. Mai ales noi bapțiștii din România, am simțit concret ajutorul material și asigurarea libertăților noastre religioase începând din 1921, când țara noastră a fost vizitată pentru prima dată de o delegație a Alianței Mondiale Baptiste în frunte cu președintele ei dr. Y.K. Mullins, unul din cei doi mari teologi bapțiști de la începutul secolului al XX-lea și sfârșind cu vizita lui Gerhard Oaas din anul 1987. (Despre această vizită relatează și Dunca Gavrilă, în manuscrisul său "Calea către Hristos". Cartea se află în arhiva mea. El spune că fiind militar în termen la Oradea, ca baptist era prigonit, pedepsit de multe ori să rămână duminică în cazarmă, pentru ca să nu se ducă la serviciul divin din biserica baptistă. Dar delegația Alianței condusă de Y.K. Mullins a vizitat și biserica baptistă maghiară din Oradea, iar presa locală a scris despre acest eveniment în mod pozitiv. După câteva zile Dunca a fost chemat de comandantul căzărniei și l-a întrebat dacă a auzit despre această vizită, Dunca i-a răspuns cu curaj că a și participat la serviciul divin al bisericii în care a predicat acești oaspeți a stat de vorbă cu ei. Deși a plecat din cazarmă fără învoire, comandantul nu i-a mai zis nimic niciodată, i-a restituit Noul Testament și alte broșuri religioase pe care i le confiscase și i-a dat învoire în fiecare duminică până la liberare).

Bapțiștii români pot mulțumi lui Dumnezeu pentru Alianța Mondială Baptistă care a ajutat Uniunea Baptistă din România în momente dificile și a sprijinit rezolvarea greutăților din acele vremuri. Nu toate problemele au putut fi rezolvate prin Alianța Mondială Baptistă, dar de cele mai multe ori autoritățile au ținut seamă de aceste intervenții și multe dintre probleme au fost rezolvate pe această cale.